

et større Beløb her paa § 26 til Bygning af nye Krigsskibe i hvert af disse Aar, hvor det ikke har været muligt at faae Enighed mellem de to Thing om en Finantsloov. Jeg tror, at det var Meningen, at det var det, der skulde være et Brud paa Tro og Love, et Brud paa Søværnslovens Bestemmelser, som Regjeringen her har gjort sig skyldig i. Jeg vil derfor tillade mig at fremstille, hvorledes Forholdene ere her. Der er i Søværnsloven bestemt, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Jeg vil nu her imidlertid som en ren Mellemføtning bemærke, at naar man undertiden ser, at derved skulde være ment 12 Pantserfiske, saa er det en Mythe, det er urigtigt. Det er nemlig i Bemærkningerne til Søværnslovsforslaget anført, hvad Ministeriet tænkte sig derved, og der er nævnt 8 Pantserfiske og 4 andre større Skibe, som vi vel med nyere Betegnelse kunne kalde Krybskibet, og dernæst en Del mindre Skibe. Den ærede Ordfører, som jeg tror ogsaa var Ordfører dengang, syntes, at det var en meget passende Udvidelse, der var foreslaaet for Søværnet. Senere blev jeg saa under Forhandlingerne spurgt af Udvalget om, hvorledes jeg havde tænkt mig, at en saadan Udvikling af Flaaden skulde finde Sted. Dertil svarede jeg, at naar man virkelig fuldstændig skulde naae det, vilde der fordres, ligesom der tidligere ved særlige Love havde været forlangt, ekstraordinære Bevillinger til Flaaden, men at man dog paa en saadan Maade, at man nogenlunde kunde sige, at det forlangte Antal Skibe var tilveiebragt, kunde naae dette Maal, naar man i 10 Aar gav til Nybygninger ganske det samme aarlige Beløb, som man havde givet i Gjennemsnit i de sidste 5—6 Aar forinden Søværnsloven, nemlig omtrent 1,700,000 Kr., altsaa 1,200,000 Kr. paa § 23 og 500,000 Kr. paa § 26. Da Udvalget havde faaet dette Svar, erklærede det, at nu gik det ind paa at beholde Paragrafen, der angav Flaadens Størrelse, men jeg indrømmer med et Forbehold, idet man tilføiede: Vi forbeholde os selvfølgelig at bestemme, hvad der skal forstaaes ved større og hvad ved mindre Skibe, og hvor hurtig Udviklingen skal ske, men Enhver maa, forekommer det mig, sige, at en saadan Korrespondance maatte medføre, at det blev en rimelig Udvikling i de første 10 Aar, hvis man ikke kunde blive enig om Mere, thi det var netop Sagen, at skulde Flaaden fuldstændig udvikles til den angivne Størrelse, maatte der søges hyderligere Pengerevilling ved særlig Lov. Jeg sagde: Indtil da kan det nogenlunde gaa med 1,700,000 Kr.

Naar saa Udvalget gik ind paa det, vil jeg kalde det ikke maasse for en Aftale, men i alt Fald for en Forstaaelse eller Sligt, at det var omtrent det, der skulde bruges, men da Aarene gik og endogsaa temmelig hurtigt, kom den Periode, da man sit — ja det er maasse en uparlamentarisk Betegnelse, der i saa Henseende er brugt — i alt Fald meget knebne Finantslove, og saa gik det ned ad Bakke med de 1,700,000 Kr. Det Hele, jeg har søgt i disse sidste Aar, er, hvad jeg virkelig maa anse for paatrængende nødvendigt, nemlig at faae Beløbet op faaledes, at Gjennemsnittet af Udgifterne til Bygning af nye Skibe efter Søværnsloven naaede den Sum 1,700,000 Kr., hvortil der behøves 500,000 Kr. paa § 26. Udvalgets Flertal tog sit Forbehold, men dette Forbehold kan vel ikke give det mere Ret end i Forveien over denne Del eller mere Myndighed end over andre Dele af Finantsloven. Landsthinget kan ogsaa tage sit Forbehold, saa at der maa komme den samme Banfælsighed paa dette Punkt som paa alle andre Punkter, naar de to Thing have forskjellig Opfattelse. Jeg tror derfor nok, at jeg tør protestere imod, at der her skulde være noget Brud paa Tro og Love. Jeg skal ikke gennemgaa alle de Vindringsforslag, der ere stillede paa § 26. Det ærede Thing vil kunne indse, at det maa være en større Mængde, idet jeg har foreslaaet Bevillinger af omtrent 2 Millioner Kroner, og Flertallet vil nedsætte disse til 576,000 Kr., hvilket er betydeligt mindre, end der tidligere mange Gange er bevilget her i Thinget. Foruden at der negtes enhver Dre paa § 26 til Bygning af nye Skibe, nægtes der ogsaa mange andre Bevillinger. Der er i de senere Aar gjort meget vigtige Fremskridt i Søartilleriet, ved at man har faaet meget hurtigskydende Kanoner endog af temmelig store Kalibre. Dette maa siges at være en Overgang for Søartilleriets Vedkommende, der er ligesaa vigtig, som for Fodfolket Overgangen fra de langsomt skydende Forladerifler til de hurtigt skydende Bagladerifler var. Det er Noget, som der nu arbeides paa i alle andre Mariner, at staae saadant Materiel, men dertil er der negtet enhver Dre paa Finantslovsforslaget. Der er en anden Ting, som er under Fremkomst i Marineerne, og vistnok have nogle af Marineerne allerede faaet den i Orden. Det er en meget vigtig Ting, nemlig Anvendelsen af stærkere Sprængstoffer end Krudt til Granater, hvorved en Granatsprængning, som allerede nu er en overordentlig alvorlig Ting, kan blive langt stærkere. Derom kan man ikke faae Noget at vide fra Udlandet, idet alle Forsøg og Alt i den Ret-